

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Mabiliæ Mvlieri Ianuensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

pituli ad hoc specialiter destinatus nobis humiliter supplicavit, illam irritare auctoritate apostolica dignaremur. Ideoque discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatinus dictam excommunicationis sententiam, sicut rationabiliter est prolata, usque ad satisfactionem idoneam auctoritate nostra facientes appellatione remota inviolabiliter observari, causam convocatis partibus audiat, & quod canonicum fuerit appellatione postposita decernentes, faciatis quod statueritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari, attentius provisuri ut fructus Ecclesiae suae, quos iidem fratres percepisse dicuntur, & castrum praedictum, quod detinetur ab ipsis, eidem sublato appellationis obstaculo restitui cum integritate debita faciatis, contradictores per censuram ecclesiasticam compescendo. Quod si non omnes &c. tu, frater Archiepiscopo, cum eorum altero ea &c. Datum Laterani xix. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno ter-tiodesimo.

MABILIAE MULIERI
Ianuensis.

Ep. 117.
Ve fructus pignori in sorte computantur.

Cum a nobis petitur quod iustum est & honestum, tam vigor aequitatis quam ordo exigit rationis ut id per sollicitudinem officij nostri ad debitum perducat effectum. Eapropter, dilecta in Christo filia, tuis iustis postulationibus grato concurrentes assensu, sententiam quam dilectus filius noster Pelagius sanctae Luciae ad septa solis Diaconus Cardinalis pro causa quae vertebatur inter te ac dilectum filium Henricum Mallon, super medietate domus & turris de Moneta, terra de Sauri, & quadam summa pecuniae, de mandato nostro rationabiliter promulgavit, sicut est iusta, & in ipsius Cardinalis authentico continetur, auctoritate apostolica confirmamus & praesentis scripti patrocinio communimus, cuius tenor est talis. P E L A G I U S Dei gratia sanctae Luciae ad septa solis Diaconus Cardinalis, dilecta in Christo Mabiliae mulieris Ianuensis salutem in omnium salvatore. Cum olim ab Ottone iudice sexaginta libras mutuo accepisset, Henrico Mallon, fratre tuo & duobus aliis, praeter obligationem aliam, fideiussoribus sibi datis, licet sub poena dupli eos indemnes promiseris conservare, adveniente solutionis termino non solvisti, propter quod praefatus Henricus frater tuus, creditore sibi suam contra te actionem cedente, in sexaginta libris satisfecit

eidem. Cumque post annum, quo in mora fuisti solvendi, dictus Henricus te coram Consulibus Ianuensibus convenisset, & centum viginti libras a te nomine fortis & poenae seu damni petens, tu sexaginta libras te sibi debere, quas idem pro te creditori solverat, recognoscens, alias sexaginta negasti, asserens nullum eum ex hoc damnum aliquatenus incurrisse. Demum Cardinale marito tuo, quem procuratorem institueras, nec pignus banni dare Consulibus nec respondere volente, iidem Consules laudaverunt quod idem Henricus valens centum viginti libras in tuis bonis haberet, per civitatem praeconsari nihilominus facientes quod quicumque medietatem domus & turris de Moneta & terram de Sauro ad te pertinentem vellet emere, cum praedicto Henrico de pretio conveniret. Interim autem a te ac marito tuo pro centum viginti libris possessionibus quibusdam distractis, memorati Consules auferentes vobis sexaginta de illis, memorato Henrico solverunt, pignoribus eidem pro sexaginta libris tantummodo remanentibus obligatis. Ceterum post biennium elapsum a sententia Consulium praedictorum, idem Henricus pignora, quae ducentas quinquaginta libras communi extimatorum extimatione valebant, duobus consanguineis suis pro libris sexaginta distractit, pro eadem summa recomparans postea eadem ab eisdem. Qui cum processu temporis a praedicto Cardinale marito tuo super restituendis praedictis possessionibus & usuris fuisset coram venerabili fratre nostro Archiepiscopo Ianuensi conventus, ad sedem apostolicam appellavit. Vbi cum de communi assensu partium ad eundem Archiepiscopum litterae fuissent obtentae, idem Archiepiscopus auditis hinc inde propositis, Consulium sententiam confirmavit, actione de fraude venditionis eidem Cardinali servata, qui ab eodem Archiepiscopo reputans se gravatum, ad sedem apostolicam appellavit. Eodem itaque Cardinale ac B. adversae partis procuratore in nostra praesentia ex delegatione apostolica constitutus, idem B. ab observatione iudicij memorati petiit se absolvi, cum causa ipsa, sicut idem conabatur asserere, civilis esset & inter personas laicas agitata, & ipsius cognitio ad Ecclesiam nullatenus pertineret, maxime cum jam dudum pro H. fuerit sententia lata, quae in auctoritatem rei transit iudicatae. Ex tua vero fuit parte propositum quod cum causa eadem de utriusque partis procura-

torum assensu fuerit Archiepiscopo memorato commissa, & ab eodem pro Henrico sententia lata, quam etiam idem H. sub eo litigans approbavit, viginti sex libras sex solidis minus, quæ sorti sibi debitæ minus licite acceperunt, percipiens ultra sortem adjudicatam eidem, jure ad iudicium ecclesiasticum pertinebat. Nos igitur utriusque partis allegationibus, instrumentis, concessionibus, & rationibus aliis diligenter inspectis & cognitis, quod à predicti Henrici procuratore de ecclesiastica jurisdictione proponitur omnino frivolum reputantes, cum idem H. in iudicium Ecclesiæ consenserit sua sponte, de prudentum virorum consilio sententiam Consulum confirmamus. Verum cum post solutionem sexaginta librarum, quas Consules eidem H. fecerunt persolveri, non nisi pro residuis sexaginta memorata pignora remanserint obligata, nec Consulum intentio fuerit quod res ducentas quinquaginta libras valentes eidem H. pro sexaginta cederent in solutum, sed satisfactio sibi de ipsis, idem eas restituerit debitori, & eidem H. viginti sex libras sex solidis minus ante distractionem rerum ex fructibus perceperit earundem, quas in sorte debuit computare, cum fructus à creditore seu fideiussore percepti secundum iura civilia extenuent debiti quantitatem, te ad supplementum sexaginta librarum, viginti sex libris sex solidis minus perceptis ex fructibus computatis in eis Henricum & eundem Henricum tibi ad restitutionem supradictæ medietatis domus & turris de Moneta cum terra de Sauro sententialiter condemnamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit &c. usque incursum. Datum Laterani xv. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno tertio decimo.

CATHOLICO, ARCHIEPISCOPIS
& Episcopis per Armeniam constitutis.

Epist. 122.
Datur eis privilegium.

Cum juxta canonicas & legitimas sanctiones sententia quæ à non suo iudice fertur in quemquam, nec nomen sententiæ mereatur habere, presentium auctoritate statuimus ut nullus omnino qui ordinariam vel delegatam jurisdictionem in vos vel vestros subditos non habuerit, sententiam ferre presumat, quæ si forsitan lata fuerit, ipsam decernimus irritam & inanem. Firmiter etiam inhibemus ne quis jurisdictionem in vos vel subditos vestros

habens, vos aut ipsos injustè molestat. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis & inhibitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit &c. usque incursum. Datum Laterani xii. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno tertio decimo.

EPISCOPO CREMONENSI.

Occasione discordiæ quæ inter carissimum in Christo filium nostrum Leonem illustrem Regem Armeniæ nomine R. nepotis sui ex parte una & dilectum filium nobilem virum Comitem Tripolitum ex altera super principatu Antiocheno agitari dinoscitur, gravia personarum & rerum hæcenus pericula provenerunt, & nisi fuerit iudicio vel concordia terminata, graviora timentur proculdubio ventura. Unde nos, qui juxta verbum Apostoli facti sumus sapientibus & insipientibus debitores, & de regno Dei tollere scandala ex debito tenemur officij pastoralis, diversis personis sæpe super ipso negotio direxisse meminimus scripta nostra. Sed humani generis inimico, qui paci fidelium invidet, faciente, idem non potuit negotium terminari, sed necdum auspiciæ judicialis conditionis accepit. Nuper autem prefatus Rex, dilectis filiis Abbate sanctæ Mariæ trium arcuum & Arcivardo Milite & Bovone Latino Cancellario suo ad sedem apostolicam destinatis, per eisdem nobis humiliter supplicavit ut cum ejus desiderii votum existat ut contra Christianos nullatenus arma sumat, sed acies suas dirigat contra inimicos fidei Christianæ, supradicto pupillo nepoti suo super principatu jamdicto justitiæ faceremus plenitudinem exhiberi. Cum igitur plenam geramus de tua discretione fiduciam, & ejusdem negotij merita ex magna tibi parte sint nota, de fratrum nostrorum consilio causam ipsam sub hac forma tibi duximus committendam, per apostolica scripta mandantes quatinus cum ad partes illas Deo duce perveneris, ad concordiam utramque partem moveas efficaciter & inducas. Quæ si fortè nequiverit provenire, tu associatis tibi duobus viris providis & honestis in quos partes convenerint, audias causam ipsam, & eandem cum ipsis vel eorum altero, si ambo nequiverint interesse, sublato cujuslibet contradictionis vel appellationis obitaculo sine debito terminare procures, illud idem neutro eorum interesse valente facturus nihilominus per

Epist. 121.
De concordia
inter Leonem
Regem Armeniæ
& Comitem
Tripolitum.
Vide lib. 1.
cap. 117. & 118.
et 119. & 120.
et 121. & 122.

Epist. De Concordia
inter Leonem
Regem Armeniæ
& Comitem
Tripolitum.